

muligt, at vi, naar vi efter denne Aften senere komme i Tale og rolig overveie Spørgsmaalet, kunne komme til at indrømme i den Retning, hvad jeg har sagt. Naar de Herrer have sagt: Vi hævde, at Folkethinget er Lyngdepunktet i vort konstitutionelle Liv, at Folkethinget skal have Hovedindflydelsen paa Finantsloven, og at paa Grund deraf kan dette Thing efterhaanden føre det dertil, at det ved denne sin Hovedindflydelse kan sikre sig, at Folkethingets Anstuelse — hvad enten det nu er Høires eller Venstres Anstuelse — bliver repræsenteret i Regjeringen; jeg siger, mine Herrer, at naar de hævde alt dette, saa gaar de i bagvendt Orden ved denne Afstemning. Det er min Opfattelse.

Solm: Der var nogle af de Betragtninger, som bleve fremtatte af den sidste ærede Taler, som jeg er enig med ham i (Berg: Ja, der er vist mange). Ja, deri kan jeg tilbøielig give det ærede Medlem Ret, men paa den anden Side er der Udskilligt af det, han sagde, som jeg paa ingen Maade kan tiltræde. Det ærede Medlem udtalte blandt Andet, at han egentlig ikke kunde forstaa den Stilling, som de Medlemmer indtage, der vare bestemte paa at stemme for de foreliggende Mæglingsforslag, efter det, som de havde understrevet i 1870. Jeg veed nu egentlig ikke — det ærede Medlem kom ikke nærmere til at begrunde det — hvorfor man ikke kan dette; jeg ventede paa en Begrundelse, men jeg fik den ikke. Der har stadig været nogen Nuance mellem det ærede Medlem og mig, naar man kommer til at tale om det, som man her til daglig Brug kalder den parlamentariske Regjeringsform; men jeg veed ingen Tid, hvor dette tydeligere er fremtraadt end netop i aften. Jeg erkjender, at det ærede Medlem kæmper aabent og ærlig for sit Princip. Der er — lad mig sige det — ingen Slinger i Balsen, han gaar lige dertil, han fremstiller sit Princip rent og klart, og saa siger han: Lad Folket dømme os imellem. Denne Stilling er klar. Men det kunde dog være, at man gjerne kunde være en Tilhænger af det parlamentariske Princip uden at være enig med det ærede Medlem, og uden at dog det ærede Medlem er istand til at begrunde, at, hvad man har understrevet i 1870, vedkjender man sig ikke længer (Berg: Og valgt paa i 1873), lad gaa, lad os tage dette med: og valgt paa i 1873. Jeg har nu en anden Opfattelse af den Fremgangsmaade, man skal bruge, hvis man skal naae dette. Jeg vedkjender mig den Opfattelse, at Lyngdepunktet bør og skal ligge hos Folkethinget (S. Jensen: Man skal ogsaa hævde det). Det ærede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgkreds siger, at vi skulle hævde det. Jeg kunde ønske, at han nærmere vilde begrunde denne Udtalelse, det er saa uhyre nemt at komme med saadanne smaa Indfald og Afbrydelser, men kom med Begrundelsen!

Jeg skal komme tilbage til, hvad jeg slap. Min Opfattelse af, hvorledes man bedst skal komme til Gjennemførelsen af det parlamentariske Princip, er, at man saa lidt som muligt taler derom, men viser det netop i Praxis (S. A. Hansen: Hør!). Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds siger: Hør! Ja, jeg skal nok begrunde, hvad jeg siger. Man er kommen for meget til at tale derom i Theorien, stadig holder man dette frem om Indførelsen af den parlamentariske Regjeringsform, men jeg siger: En seig Modstand mod en Regjering gjennemfører snarere den parlamentariske Regjeringsform, end hvis man stadig taler derom (Hør! Hør!) Jeg skal nu sige de Herrer, som raabe Hør!, at jeg saa godt kan forstaa det, jeg vidste det, før jeg reiste mig her, at disse Udtalelser af mig maatte ikke vilde blive optagne paa den bedste Maade. Men jeg vil spørge: Er der man virkelig, at man, hvis man fulgte de Herrer, stod nærmere ved det Maal at faae en parlamentarisk Regjeringsform gjennemført end ved at stemme for Indstillingen, saaledes som den er kommen fra Fællesudvalget? Jeg tror det ikke (Modsigelse). Jeg synes, at En siger: Nei, og en anden siger Ja, men jeg tror det ikke. Sagen er den — det staar saaledes for mig — at de Herrer have lagt langt Mere ind i den Indrømmelse, som Folkethinget har gjort her, end der med nogenformhelt Ret kan lægges deri. Den største Indrømmelse, som Folkethinget har gjort, var at bevilge Pantserfribet paa Finantsloven. Dette er den største Indrømmelse, og det er en Fravigelse fra Venstres Princip, idet man hidtil har fastholdt her, at man ikke vilde bevilge deslige store Udgifter til Bygning af Skibe o. s. v., uden at man fik en Indkomstskat. Det ærede Medlem skulde ikke den Gang have gaaet med til Pantserfribet, det er den eneste virkelige Indrømmelse her fra Folkethingets Side, og den blev gjort, før Finantsloven kom til Fællesudvalg. Med Hensyn til alt det Øvrige paastaar jeg — man kan vedblive at tale derom, saalange man vil — men jeg paastaar, at Folkethinget er gaaet af med Seiren. Hvis Landstthinget faar ret mange af den Slags Seire, saa maa det gaa op for Landstthinget, at det maa tage Skeen i en anden Haand, end det har haft i de sidste Aar. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds sagde blandt Andet: Ministeriet staar lyslevende for os endnu; han troede ikke paa, at Ministeriet gik af. Dette minder mig om, at det ærede Medlem for nogle Aar siden indbragte en Lov om Skindøde. Jeg veed ikke, om den nogensinde er bleven bragt i Anvendelse, men jeg synes, at man med en vis Ret kunde anvende det Udtryk om Ministeriet, at, uagtet det er lyslevende, er det dog skindød. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds sagde, at det var et stort Princip, hvorom det dreiede sig, og jeg ventede virkelig at skulle faae at høre, hvad det